

‘सूर्यो देवो’ श्वेतसौर्ये ब्रह्मवर्चसकामिनः ।
 ‘शन्नो भवेति’ मन्त्रौ द्वौ पूर्वत्रेव विकल्पितौ ॥
 ‘त्वष्टा दधादि’ति त्वाष्ट्रावडवे पशुकामिनः ।
 ‘मित्रो जनेति’ मैत्रे स्यात् सङ्ग्रामे समयार्थिनः ॥
 ‘आवां रथ’ इति त्वेतदाश्विने धूम्रलाञ्छिते ।
 ‘अग्नीषोमा’ वशायां स्यादजायामन्नकामिनः ॥
 इति सप्तमोऽनुवाकः ।

अथाष्टमोऽनुवाकः ।
 सप्तमे सौर्यादिपशूनां सूक्तान्यभिहितानि । अष्टमे वेहता-
 दिपशूनां सूक्तान्युच्यन्ते । ते च पशवः शाखान्तरे समान्नाताः ।
 तत्र सूत्रकारेणोदाहृतम्, सान्नाथ्ये वेहतमालभेत इत्यस्य पशोः
 सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह । “अहमस्मि प्रथमजा च-
 तस्य । पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाभिः । यो मा ददाति स इदेव
 मावाः । अहमन्नमन्नमदन्तमग्नि” इति । बह्वृचा आरण्य-
 काण्डे त्रिविधमन्नमामनन्ति, त्रेधा विहितं वा इदमन्नं असनं
 पानं खाद इति । तस्याशनादेस्त्रिविधस्यान्नस्याभिमानिनी या
 देवताः तदीयानि वचनान्यस्मिन् सूक्ते प्रतिपाद्यन्ते । ‘अहम्’
 अन्नस्वामी देवः, ‘चतस्य’ यज्ञस्य, ‘प्रथमजाः’ प्रथमं जनयि-
 तास्मि । यज्ञस्य हविर्जन्यत्वात् हविषः अन्नरूपत्वात् तादृशो-